

MOCIÓ PER A L'ACOLLIDA DE MIGRANTS AFGANESOS I AFGANESES I DE COMPROMÍS EN LA DEFENSA DELS DRETS HUMANS I LA DEMOCRÀCIA

El passat 15 d'agost els extremistes talibans van prendre el poder a l'Afganistan després d'una ràpida ofensiva que deixa el país en una gran incertesa de futur i posa novament en risc els valors de la democràcia, els drets humans, el dret de la dones i nens i totes les llibertats, facilitats i oportunitats socioeconòmiques que han de resultar de la institucionalització d'aquests valors.

L'ofensiva dels talibans ha deixat al seu pas milers de morts i desplaçats a més de centenars de civils que queden desprotegides dels extremistes. El ressorgiment de la força dels talibans a l'Afganistan ha coincidit amb l'inici oficial de la retirada de les tropes estrangeres, el passat 1 de maig i des de llavors van llançar una gran ofensiva per tot el país. La manca de confiança en el Govern afganès, els excessos de corrupció i abusos emparats per Estats Units i les presses per creure en un acord de pau expliquen l'avanç gairebé sense resistència.

Des de l'any 2008, més de 71.000 persones han estat deportades des de la UE a l'Afganistan, argumentant que aquest era un país segur. Abans que Kabul caigués en mans dels talibans, l'ACNUR calculava que hi havia 400.000 desplaçaments forçosos des del començament de l'any, el 80% dels quals eren dones i menors, però les xifres avui són molt més altes. La Unió Europea i els governs que la conformen tenen una responsabilitat directa en aquesta situació i han de prendre mesures immediates.

Cal instar les institucions, autoritats i actors internacionals a exigir al règim talibà el màxim respecte als drets humans. No es pot tenir el règim talibà com a interlocutor vàlid en matèria de drets humans quan no n'han mostrat mai el més mínim respecte, i per això, cal exercir aquesta pressió internacional sobre els països que han reconegut el règim i que hi donen suport polític i material, països que sí que actuen dins del marc de les institucions internacionals. Cal evitar que Afganistan torni a esdevenir un focus de terrorisme internacional.

Els drets de les dones i les nenes han d'estar al centre de la resposta mundial davant la crisi actual. Són elles les que tenen major risc de ser negades en la seva dignitat, sotmeses, esclavitzades i fins i tot assassinades. En l'anterior Govern talibà, entre 1996 i 2001, elles no podien sortir de casa, ni trepitjar el carrer soles, ni estudiar, ni treballar, ni participar en les decisions de la seva comunitat política, ni assistir a una consulta mèdica per pròpia decisió, ni quedar-se a soles amb un metge home. Amnistia Internacional recorda que en els últims 20 anys i gràcies fonamentalment a la ingent ajuda social i econòmica internacional, els drets de les dones i nenes afganeses van progressar substancialment i han pogut participar més activament en la vida política, econòmica i social de país. Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS), durant aquests anys, el 87% de la població, incloses les dones, van poder anar a centres mèdics. Actualment hi ha 3,3 milions de nenes que reben educació i les dones han començat a participar en la feina i en la vida econòmica, política, social i cultural. Les dones afganeses han aconseguit ser advocades, metgesses, jutgesses,

professores, enginyeres, atletes, polítiques, periodistes, empresàries, agents de policia i membres de l'exèrcit, activistes de drets humans.

L'Afganistan necessita seguir avançant en igualtat i en drets: aconseguir que totes les nenes puguin anar a l'escola, augmentar la participació de les dones en l'ocupació, la política o la vida social, i erradicar la violència masclista, sigui del tipus que sigui.

Amb la presa del poder per part dels talibans, avui la situació de les dones afganeses s'agreuja encara més si la comunitat internacional no actua de forma ràpida i decisiva. Milers de afganeses corren risc de patir represàlies dels talibans i de quedar abandonades a un futur incert.

A la vegada, i davant una nova crisi humanitària amb milers de persones que cerquen refugi, és urgent la creació d'un corredor legal i segur d'accés al territori de la UE per a les persones refugiades demandants d'asil que vulguin abandonar l'Afganistan; la suspensió de l'acord UE-Turquia que impedeix arribar a territori europeu i l'eliminació del requisit de visat a la ciutadania afganesa que vulgui entrar en territori Schengen; la paralització immediata dels vols de deportació a l'Afganistan i el reassentament en condicions dignes de les persones retingudes en camps de migrants entre els diferents estats membres de la UE. Així mateix, s'ha de donar suport polític i material a aquelles forces i col·lectius afganesos, tant a l'interior com a l'exterior del país, que lluiten per una societat oberta, inclusiva i democràtica, i que treballen pel seu desenvolupament social i econòmic. Aquesta tasca, evidentment, és incompatible amb seguir amb la venda d'armament a tercers països que donen reconeixement polític i suport material al règim talibà, armament que en molts casos va a parar indirectament a mans de les milícies talibanes.

En aquests moments dramàtics per al poble afganès la comunitat internacional ha d'estar a l'alçada i ha de realitzar un esforç solidari per ajudar a tot un poble condemnat a la mort i l'horror, de manera especial amb les dones i nenes. La notícia que la UE planteja mobilitzar 1.100 milions d'euros per la crisi de l'Afganistan (ajuda humanitària, refugiats i programes per donar suport a la reconstrucció de centres d'acollida de sol·licitants d'asil) és un bon senyal.

Amb l'esperança i convicció que la comunitat internacional estarà a l'alçada i que no deixarà que el poble afganès, i els drets de les seves dones i nenes, retrocedeixin 20 anys; ens comprometem a mobilitzar-nos en solidaritat, a col·laborar i a protegir els drets humans, així com a assegurar que les veus de tot el poble afganès, en particular les de les seves dones i nenes siguin escoltades.

Atès que el municipalisme català ha demostrat reiterades vegades la seva solidaritat i el seu compromís amb les urgències humanitàries, la defensa dels drets humans i les llibertats fonamentals com imperatiu per a la convivència, la justícia i la pau dels pobles.

El ple de l'Ajuntament de Sant Just Desvern

ACORDA

1. No reconèixer al règim talibà imposat per la violència i la força i manifestar la reprovació i condemna del nou règim extremista al poder des del passat 15 d'agost. Cal instar el govern de l'Estat i a la UE que exigeixin el règim talibà el màxim respecte i protecció de les lleis humanitàries internacionals, així com l'exercici dels drets i llibertats per part de tots els ciutadans i ciutadanes.
2. Instar el govern de l'Estat i al Consell Europeu i a la Comissió Europea l'establiment de vies legals i segures d'accés a la UE a les persones que busquin refugi des de l'Afganistan, amb mesures com l'expedició de visats humanitaris, la possibilitat de sol·licitar asil en consolats i ambaixades de la UE obrint les seves fronteres per donar una solució responsable i solidària a aquest drama humanitari, especialment per dones i menors que seran el grup que patirà conseqüències més greus sota mandat talibà.
3. Demanar al Govern Espanyol, que ostenta la competència en matèria d'atorgament d'asil i del pla de primera acollida, compleixi amb l'obligació de protecció internacional a les persones que fugen de l'Afganistan. Cal que el Govern d'Espanya utilitzi les places disponibles destinades a l'acollida de sol·licitants de protecció internacional preferentment a dones i nenes, que poden estar en perill al seu país. Així mateix, cal que incrementi el fons d'assistència humanitària per contribuir a la cobertura de les necessitats urgents dels 18 milions de persones que la requereixen a l'Afganistan per a la seva supervivència.
4. Instar el Govern de Catalunya a que posi a disposició els recursos propis destinats a persones sol·licitants de protecció internacional i que rebi resposta a la seva petició realitzada al Govern Espanyol perquè pugui gestionar l'acollida del major nombre de persones possibles.
5. Sol·licitar a les entitats municipalistes de Catalunya (FMC i ACM), a la Xarxa de Ciutats i Pobles Refugi i el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament que coordinin els municipis catalans per col·laborar en l'acollida. Des del nostre Ajuntament, cal que s'ofereixi suport local a l'acollida i es treballi de forma conjunta amb les entitats que actuen en aquest terreny des de l'àmbit local.
6. Des de les institucions implicades a tots els nivells, Govern, Estat, UE i altres institucions, cal una implementació d'accions de cooperació al desenvolupament amb membres de la població afganesa que promoguin una societat afganesa socialment justa, inclusiva i plenament democràtica, i també respectant la mateixa sobirania del poble d'Afganistan. Aquesta cooperació requereix la finalització immediata dels acords per a la venda d'armament a tercers països que donen suport polític i material al règim talibà, com en el cas de l'estat espanyol, armament que en molts casos va a parar indirectament a mans de les milícies talibanes.
7. Des de les institucions implicades a tots els nivells, Govern, Estat, UE i altres institucions de caràcter internacional, cal treballar conjuntament amb les xarxes

internacionals de suport als Drets Humans, tant de caràcter general, com sectorial, vetllant pels drets de la ciutadania afganesa. En el mateix sentit, i comptant amb un treball transversal i a escala internacional, cal establir xarxes internacionals de suport, corredors humanitaris segurs, acollida i asil a la població afganesa, amb especial atenció a les dones, nenes, col·lectiu LGTBI+, activistes pels Drets Humans, periodistes i científics, i minories ètniques com l'hazara, directament assenyalades com a objectius pel règim talibà, davant la més que probable i imminent vulneració dels seus drets i llibertats.

8. Traslladar els presents acords a al Ministeri d'Exteriors i Ministeri d'Inclusió Social, Seguretat Social i Migracions, el Departaments de Presidència, Igualtat i Feminismes, Acció Exterior i de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, als grups polítics del Parlament Europeu, Congrés i Senat i Parlament de Catalunya, al Fons Català de Cooperació, a la Xarxa de Ciutats i Pobles Refugi, a Asil.cat, a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP), les entitats municipalistes de Catalunya i el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i a les entitats i associacions centrades en la cooperació i en la defensa dels drets de les dones del nostre municipi.